

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ПОЛТАВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ЮРІЯ КОНДРАТЮКА
ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

**ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ТА
ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ: РЕАЛІЇ І
ПЕРСПЕКТИВИ**

**Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції студентів і молодих учених**

**26 листопада 2014 року
Полтава**

тощо. Далі – на підставі зібраної інформації були розроблені, роздруковані та доведені до відома кожного учасника зльоту правила техніки безпеки, а контроль за виконанням цих правил було покладено на визначених членів організаційного комітету. Підсумком вжитих організаційно-практичних заходів безпеки стали відсутність надзвичайних подій та неприємних пригод під час всього туристичного зльоту студентів університету.

Таким чином, окрім популяризації здорового способу життя, отриманих позитивних вражень, досягнутих результатів та здобутих навичок, головним підсумком вдало проведеного масового спортивно-оздоровчого та туристичного заходів – безумовно є фактична відсутність виниклих надзвичайних подій та неприємних ситуацій.

Література:

1. Закон України «Про туризм» від 15 вересня 1995 р. № 324/95-ВР станом на 26.04.2014/ Верховна Рада України // Законодавство України: офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/324/95-vr>.
2. Туристско-экскурсионное обслуживание. Требования по обеспечению безопасности туристов и экскурсантов: ГОСТ 28681.3-95. – [Введ. 01.07.94]. – М.: Издательство стандартов, 2004.
3. Дехтяр В.Д. Основи оздоровчо-спортивного туризму [Текст]: [навч.-метод. посіб. для закладів освіти] / В.Д. Дехтяр. – К.: Науковий світ, 2003.

Онищенко Б.О., магістрант
Вострокнутов Л.Д., доцент

Харківська державна академія фізичної культури

ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ СПОРТИВНОЙ ПОДГОТОВКИ В БОКСЕ

Согласно современным представлениям, индивидуализация процесса подготовки спортсмена обусловлена углубленной специализацией. Она осуществляется в соответствии с индивидуальными особенностями спортсмена и включает все стороны его подготовки, а также определяет выбор средств, методов и уровень тренировочной и соревновательной нагрузки. Решение задачи индивидуализации в спорте направлена на поиск путей повышения эффективности учебно-тренировочного процесса в целях улучшения спортивной работоспособности и достижения высших спортивных результатов.

С точки зрения Б.И. Бутенко [1], индивидуализация подготовки, которая будет проводиться с учетом особенностей «моторики» спортсмена, позволит наиболее полно осуществлять специализацию атлета, согласно его двигательными способностями, а также с учетом функциональных и адаптационных возможностей организма [1].

По данным В.А. Плахтиенко и З.А. Пайкина [3] с позиций диалектической логики можно условно выделить два подхода к исследованию процесса индивидуализации в боксе:

1. Психолого-физиологический. Направлен на изучение психомоторных качеств индивида в зависимости от особенностей его психики (свойств нервной системы).

2. Функционально-педагогический. Заключается в определении функциональных возможностей и морфологических характеристик субъекта, а также количественных и качественных оценок его двигательных способностей [3].

В боксе в процессе многолетней подготовки закономерно меняется тактика ведения соревновательной борьбы, а базовая, типичная техника боксера остается без изменения.

А.И. Горюнов [2] считает, что в процессе подготовки боксеров от новичков до зрелых мастеров, естественно, меняются их морфо-функциональные и скоростно-силовые способности, а также другие показатели. Таким образом, в процессе совершенствования техники индивидуальные морфологические и функциональные особенности спортсмена влияют на «детали» техники (второстепенные особенности движения), не нарушая основу техники движений и ее основные звенья. С этих позиций можно сказать, что техника несет на себе индивидуальные отпечатки, имеет индивидуальный «характер».

«Индивидуализация техники» спортсменов-боксеров должна идти путем приведения в оптимальное соответствие базовой техники с морфологическими, скоростно-силовыми и функциональными особенностями. При этом на каждом этапе многолетней подготовки техника боксера должна соответствовать его наиболее характерным особенностям и реализовываться в рациональной индивидуальной тактике ведения соревновательной борьбы [2].

Таким образом, в процессе спортивного совершенствования и закономерного изменения индивидуальных особенностей атлета происходит коррекция способов применения технических приемов в соревнованиях, то есть изменяется его тактика ведения поединка. Следовательно, процесс технико-тактического совершенствования боксеров практически бесконечный и должен

осуществляются на протяжении всех лет занятий спортом, независимо от уровня мастерства боксеров.

Литература

1. Бутенко Б.И. Специализированная подготовка боксера / Б.И. Бутенко. - М.: ФиС, 1967. – 69 с.
2. Горюнов А.И. Особенности становления спортивного мастерства боксеров / А.И. Горюнов. - М.: ФиС, 2006. – 285 с.
3. Плахтиенко В.А., Пайкин А.З. Успешность выступления высококлассных боксеров на ринге и факторы, ее определяющие // Теория и практика физ. культуры, 1972. – №5. - С. 12 – 16.

Подік Л.П., студентка

Мороз Ю.М., к. пед. н., доцент

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВ'Я В УЧНІВ

В умовах розбудови суспільства відбуваються кардинальні перетворення в різних сферах життєдіяльності людини, зокрема в освіті. Пріоритетні напрями розвитку освіти окреслено в нормативно-правових документах: законах України "Про освіту", "Про професійно-технічну освіту", "Про загальну середню освіту", "Про позашкільну освіту", "Про дошкільну освіту", "Про вищу освіту"; Національній доктрині розвитку освіти, Указі Президента "Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні", Концепції розвитку професійної освіти і навчання (2010-2020 рр.) тощо. Сучасні тенденції в національній освіті мають відповідати вимогам трансформаційних змін, що відбуваються в суспільстві й світі. Освіта у центрі системи навчання й виховання ставить особистість молодшої людини в усіх її взаємозв'язках і відношеннях. В епоху глобалізації освіта стає гуманітарною і спрямовується на засвоєння цінностей, що виробило людство протягом свого розвитку. Система цінностей людини лежить в основі її світогляду. Цінності забезпечують формування мотивації до діяльності, а отже, і поведінки людини та її життєдіяльності в цілому. Тому, різноманітні процеси та явища, які відбуваються в різних сферах життя, повинні оцінюватися з позицій загальнолюдських цінностей, зокрема з позицій збереження й зміцнення здоров'я як однієї з наскрізних цінностей. Посилення уваги до проблем здоров'я дітей, підлітків та молоді зумовлено різким погіршенням стану здоров'я молодого покоління і негативними демографічними тенденціями в суспільстві,